

то Лаисъ, отговорихъ и рекохъ на братя-та си: Знаете ли че ^ѡима въ тѣзи домове ефодъ, и еераримъ, и истуканъ, и кумиръ лѣянъ? И сега размыслѣте какво ще направите. И свѣрихъхъ тамъ, та отидохъ въ домъ-тъ на младый-тъ Левитинъ, въ Михеевъ-тъ домъ, и го поздравихъ. И ^ѡшестъ-тъ стотинъ мѣжа, прѣпасани-тъ съ воинскы-тъ си оружія, които бѣхъ отъ Дановы-тъ сынове, застаняхъ въ входъ-тъ на врата-та. И ^ѡвъзлѣзохъ петь-тъ мѣжа, които бѣхъ ходили да съгледателствуютъ мѣсто-то, ^ѡвлѣзохъ тамъ, ^ѡзѣхъ истуканъ-тъ, и ефодъ-тъ, и еераримъ-тъ, и лѣяный-тъ кумиръ: а священникъ-тъ стоеше въ входъ-тъ на врата-та съ съ шестъ-тъ стотинъ мѣжа, които бѣхъ прѣпасани съ воинскы оружія. И като влѣзохъ тѣ въ Михеевъ-тъ домъ, и зѣхъ истуканъ-тъ, ефодъ-тъ, и еераримъ-тъ, и лѣяный-тъ кумиръ, священникъ-тъ имъ рече: Що правите вы?

19 И тѣ му рекохъ: Мълчи, ^ѡтури рѣжж-тъ си на уста-та си, та ела съ насъ, и ^ѡбѣди ни отецъ и священникъ: по добръ ли ти е да си священникъ на домъ-тъ на единъ человекъ, или да си священникъ на едно племе и на единъ родъ въ Израиль?

20 И зарадова ся сѣрдце-то на священника; и зѣ ефодъ-тъ, и еераримъ-тъ, и истуканъ-тъ, та отиде между людие-тъ. И върнхъхъ ся та търгнахъ, и турихъ прѣдъ себе си дѣца-та, и скотове-тъ, и по скъпъ-тъ си нѣща.

22 Като ся отдалечихъ тѣ отъ Михеевъ-тъ домъ, человекъ-тъ въ домове-тъ които бѣхъ сияхъ съ Михеевъ-тъ домъ събрахъ ся, и стигихъхъ Дановы-тъ сынове. И выкихъхъ на Дановы-тъ сынове. И тѣ обърнахъхъ лице-то си та рекохъ на Михей: Що ти е та си излѣзълъ съ ^ѡтолко

24 множество? А той рече: Зѣхте ми богове-тъ които си направихъ, и священника и търгнахте; и що ми ^ѡостава вече? и защо ми казувате: Що ти е? И рекохъ му Данови-тъ сынове: Да ся не чуе гласъ-тъ ти между насъ, да не бы да нападнѣхъ на васъ мѣжѣ яроствливи та изгубишь животъ-тъ си и животъ-тъ на домъ-тъ си. И вървѣхъ Данови-тъ сынове въ пѣхъ-тъ си: и като видѣ Михей че тѣ бѣхъ по силни отъ него, върнхъ ся та дойде у дома си.

27 И тѣ зѣхъ това що бѣше направилъ Михей, и священникъ-тъ когото имаше, та ^ѡдойдохъ въ Лаисъ при людие които бѣхъ спокойни и живѣхъ безъ страхъ: и ^ѡпоразихъ ги съ остро-то на ножъ-тъ,

28 и градъ-тъ изгорихъ съ огнь. И нѣмаше никой да ^ѡизбави, защото ся намираше ^ѡдалечъ отъ Сидонъ, и нѣмахъ съобщение съ никого: и той бѣше ^ѡвъ долъ-тъ на Веель-реовъ. И съградихъ градъ-тъ, и населихъ ся въ него.

29 И ^ѡнарекохъ име-то на градъ-тъ ^ѡДанъ, по име-то на Дана отца си, който ся роди Израилью: а име-то на градъ-тъ бѣше по напѣдъ Лаисъ. И поставихъ за себе си Данови-тъ сынове истуканъ-тъ: а Ионаанъ сынъ-тъ на Гирсона, сынъ на Манассійъ, той и сынове-тъ му бѣхъ священници на Даново-то племе, ^ѡдо день-тъ на плѣненіе-то на онѣхъ земѣхъ. И поставихъ си истуканъ-тъ който направи Михей, ^ѡпрѣзъ всичко-то врѣме въ което домъ-тъ Божій бѣ въ Сило.

ГЛАВА 19.

1 И ^ѡвъ онѣзи дни нѣмаше царь въ Израиль: и имаше единъ Левитинъ който живѣше въ страны-тъ на горъ-тъхъ Ефремъ, и зѣ за себе си наложницъ женъ ^ѡотъ

2 Виелеемъ Іудинъ. И наложница-та му стори блудъ противъ него, и отиде си отъ него въ домъ-тъ на отца си въ Виелеемъ Іудинъ, и останъ тамъ около четири мѣсеца.

3 И станъ мжжъ ѡ та отиде слѣдъ неѡхъ, за да ѡ говори съ добро и да ѡхъ върне; и ^ѡимаше съсъ себе си слугъ-тъхъ си, и два осла: и тя го въведе въ домъ-тъ на баща си: и когато го видѣ на младѣ-тъхъ

4 баща ѡ, зарадова ся че го посрѣхъхъ. И удържа го тестъ му, на младѣ-тъхъ баща ѡ, та сѣдѣ съ него три дни: и ядохъ и пихъ, и прѣношувахъ тамъ. И четвертый-тъ день, когато станъхъ на ранинъ, той ся дигнъ да си иде: но баща-та на младѣ-тъхъ рече на зетя си: ^ѡУкрѣпи сѣрдце-то си съ малко хлѣбъ, и послѣ ще си

6 отидете. И сѣднхъхъ, та ядохъ и пихъ двамата наедно: и на младѣ-тъхъ баща ѡ рече на мжжъ-тъхъ: Склони, моѡхъ, да прѣношувашъ, и нека ся развесели сѣрдце-то ти. И когато ся дигнъ человекъ-тъ да си иде, тестъ-тъ му го принуди: за това останъ та прѣношува тамъ. И станъ рано въ петый-тъ день за да си иде: и на младѣ-тъхъ баща ѡ рече: Укрѣпи, моѡхъ, сѣрдце-то си. И останъхъхъ додѣ день-

9 тѣ ся прѣклонили, и ядохъ двамата. И когато станъ человекъ-тъ да си отиде, той и наложница-та му, и слуга-та му, рече му тестъ му, на младѣ-тъхъ баща ѡ: Ето, сега день-тъ си прѣклонява къмъ вечеръ:

ѡ Гл. 17; 5.

ѡ Ст. 11.

ѡ Ст. 2; 14.

ѡ Гл. 17; 4, 5.

ѡ Іов. 21; 5. 29; 9. 40; 4.

Прит. 30; 32. Мих. 7; 16.

ѡ Гл. 17; 10.

ѡ Ст. 7, 10. Втор. 33; 22.

ѡ Іос. Нав. 19; 47.

ѡ Ст. 7.

ѡ Числ. 13; 21. 2 Цар. 10; 6.

ѡ Іос. Нав. 19; 47.

ѡ Быт. 14; 14. Гл. 20; 1.

3 Цар. 12; 29, 30. 15; 20.

ж Гл. 13; 1. 1 Цар. 4; 2, 3,

10, 11. Псал. 78; 60, 61.

ѡ Іос. Нав. 18; 1. Гл. 19; 18.

21; 12.

—

ѡ Гл. 17; 6. 18; 1. 21; 25.

ѡ Гл. 17; 7.

ѡ Быт. 18; 5.